

EDITORIAL

POLA PAZ E O MEIO AMBIENTE

Na celebración dunha data como a do Día Mundial do Meio Ambiente, ante a situación de guerra que están a sufrir os povos de Kosovo, Sérbia e Montenegro, non podemos deixar de reivindicar da PAZ e denunciar non só o irreparábel desastre humano e ambiental senon tamén esa planificada operación de propaganda bélica que quere facer pasar por xenerosidade humanitaria o que non é máis que brutal irracionalidade militar da OTAN.

Cando máis de cen millóns de persoas viven sen teito no mundo; cando máis de cen mil morren diariamente de fame, de frío ou por falla de auga e de medicinas; cando máis de sete millóns de persoas morren todos anos no terceiro mundo por enfermidades curábeis nos países ricos; cando máis de oitocentos millóns de persoas non teñen acceso á ningún tipo de atención médica; cando miles de nenos do terceiro mundo se ven obrigados a buscar a súa subsistencia nos basureiros das grandes cidades; cando, en fin, dúas terceiras partes da poboación mundial viven ao borde miséria, non pode haber razón moral algunha que xustifique o despilfarro de tan inxentes e importantes recursos naturais, humanos e económicos na fabricación dunha enxeñería da guerra, o aniquilamento e a destrución.

Nada tén de racional e humanitario que os dirixentes de EE.UU, da OTAN e dos países europeos teñan substituído a razón, a negociación e a presión política por unha estratexia militar que está a converter a toda a poboación civil de Sérbia, Kosovo ou Montenegro en obxectivos militares colaterais; que

está a arrasar con toda a infraestrutura produtiva dun país e provocando, ademais, irreparábeis danos ambientais, co único obxectivo de recuperar os beneficios da industria de guerra americana, moi decaída desde o final da guerra fría.

Como demostran os máis de dous meses de intensivos e sistemáticos bombardeos da OTAN sobre todo tipo de obxectivos militares e civís de Sérbia, Kosovo e Montenegro, esta lóxica da guerra, só tén servido para incrementar a irracionalidade, os ódios e o sufrimento, agravando a situación dos cidadáns e cidadás albanos-kosovares que son quen maiormente sofre as consecuencias da guerra.

Nada tén tampouco de vontade humanitaria, senón de evidente cinismo, a actuación dos EE.UU, da OTAN e da UE, que non reparan en cuantiosos gastos militares mentras improvisan que facer cos miles de refuxiados kosovares que a guerra está a provocar, como se desentenderon antes dos miles de refuxiados sérbios que houberon de abandonar Croacia, Eslavonia e Bosnia-Herzegovina.

A OTAN non acude, pois, a Kosovo para reparar inxustizas nen para debater sobre a restauración de dereitos humanos e nacionais supostamente conculcados. Está simplemente a promover o influente negocio da industria do armamento e consolidar a imposición en todo o Mundo do modelo xeoestratéxico de "seguridade" e de desenvolvemento do neo-liberalismo americano. Está, en definitiva, a exercer o imperialismo ianqui, co colabo-

racionismo da UE e tamén do Estado español.

Non podemos acreditar en ningún tipo de futuro baseado na prepotencia destrutiva das armas. A única intervención externa no conflito debe ser a da ONU, co obxectivo de crear as condicións políticas que fagan posíbel unha solución negociada dos diversos conflitos nacidos da disolución da ex-Yugoslavia. Por iso, exiximos a retirada da OTAN dos Balcáns.

Non pode o ideario pacifista conformar-se con mendigar máis e/ou millores axudas para os refuxiados albanos-kosovares: temos que implicarnos en solicitar a paralización desta guerra dispostos a promover e apoiar calquer mobilización que se convoque a favor do dereito dos povos a vivir en paz, a favor de substituír a lóxica da guerra pola lóxica da negociación e a favor, por último, de que os recursos humanos, materiais e económicos que os estados ricos están a invertir en armamento se destinen a reparar os danos producidos pola guerra, a garantir a igualdade entre os pobos e a eliminar a pobreza eliminando a explotación duns pobos por outros. Sen isto, o odio entre povos fará imposíbel calquer futura convivencia e todos continuaremos a vivir nun permanente estado de guerra.

O 5 de Xuño, Día Mundial do Meio Ambiente, é unha boa oportunidade para recuperar a ilusión da liuta pola PAZ. Ao tempo que reivindicamos a conservación do noso meio e dos recursos naturais compre reivindicar o desarme e a solución pacífica dos conflitos.

POLA PAZ E O MEIO AMBIENTE

MANIFESTACIÓN

DOMINGO 6 DE XUÑO, ÁS 12 HORAS

ALAMEDA DE SANTIAGO DE COMPOSTELA